

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ตลาดทุน (Capital Market) เป็นแหล่งกลางระดมเงินทุนและจัดสรรเงินทุนระยะยาวโดยการออกพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นบุริมสิทธิ และเป็นแหล่งระดมเงินทุนจากเงินออมของประชาชนเพื่อใช้สำหรับธุรกิจต่างๆ ใช้ในการลงทุนดำเนินธุรกิจ ซึ่งตลาดหลักทรัพย์สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

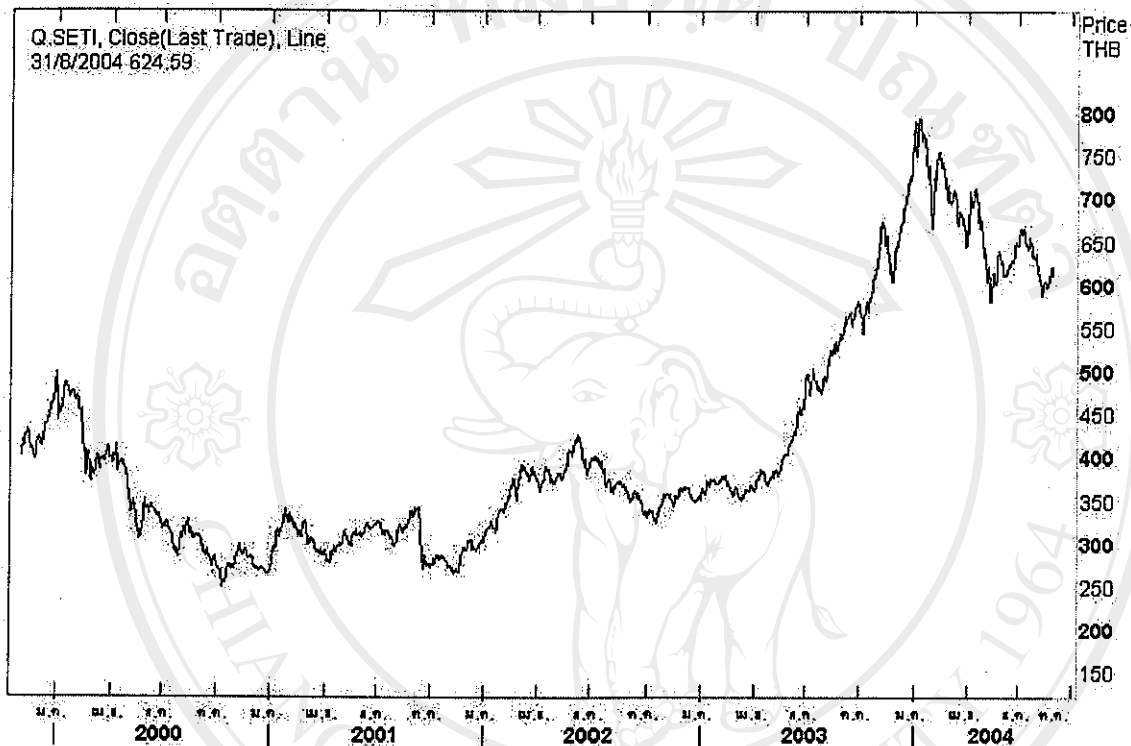
1. ตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ หรือเรียกว่าตลาดแรก (Primary or New issued market) ซึ่งเป็นแหล่งกลางที่เสนอขายหลักทรัพย์ออกใหม่ให้แก่ประชาชนทั่วไป เมื่อธุรกิจต้องการขยายทุนเพิ่ม โดยจะเป็นแหล่งระดมเงินออมจากประชาชนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจต่อไป

2. ตลาดซื้อขายหลักทรัพย์ หรือเรียกว่าตลาดรอง (Secondary market or Trading market) เป็นแหล่งที่มีการซื้อขายหลักทรัพย์ที่ผ่านการซื้อขายจากตลาดแรกมาแล้ว โดยไม่มีผลต่อการระดมเงินทุนจากประชาชนแต่จะเป็นตลาดที่คอยสนับสนุนตลาดแรก โดยใช้ความมั่นใจแก่ผู้ซื้อว่าจะสามารถเปลี่ยนหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ในมือเป็นเงินสดได้ ทำให้การระดมทุนในตลาดแรกทำได้ง่ายขึ้น

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้มีการก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ต.ล.ท.) หรือ The Stock Exchange of Thailand (SET) ขึ้น โดยเป็นตลาดค้าหลักทรัพย์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยเป็นหน่วยงานที่มีได้มุ่งหวังผลกำไร มีสภาพเป็นนิติบุคคลและเป็นสถาบันกึ่งทางการในการดำเนินงานต่างๆ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้อยู่ภายใต้การกำกับและดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ด.)

ในอดีตจนถึงปัจจุบัน การซื้อขายหลักทรัพย์โดยการไม่หวังในเงินปันผลของหลักทรัพย์นั้น แต่จะอาศัยผลของส่วนต่างของราคาซื้อขายในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ (Capital gain and Capital loss) เป็นวิธีหนึ่งในการลงทุนของนักลงทุนไม่ว่าจะเป็นประชาชนทั่วไปหรือในนามนิติบุคคลที่ต้องการผลตอบแทนที่สูงกว่าการวิธีการลงทุนอื่น เนื่องจากผลตอบแทนของการซื้อขายหลักทรัพย์นั้นจะสูงหรือต่ำนั้นจะขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ทั้งนี้จะอิงกับปัจจัยทั้งภายนอกและภายในของตลาดหลักทรัพย์ โดยทั่วไปราคาของหลักทรัพย์จะเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดความเสี่ยงจากการลดลงของราคาหลักทรัพย์ ดังนั้นก่อนที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์จึงต้องวิเคราะห์ถึงผลตอบแทนและราคาที่ซื้อขายกันว่าเหมาะสมหรือไม่ เพื่อพยากรณ์ถึงแนวโน้มของหลักทรัพย์นั้นๆ ในอนาคต แล้วจึงนำมาประกอบการพิจารณาก่อนการลงทุนซึ่งผลตอบแทนและราคาที่ซื้อขายของหลักทรัพย์จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ปัจจัยทางเศรษฐกิจ อัตรา

ดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ภาคการผลิตภายในประเทศ ภาวะเศรษฐกิจของโลก สถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศ ฯลฯ ดังนั้นจากปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อด้านอุปสงค์และอุปทานในการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงต่อดัชนีการซื้อ-ขายในตลาดหลักทรัพย์อยู่เสมอ ดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 ดัชนีการซื้อ-ขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยปีพ.ศ. 2543 – พ.ศ. 2547

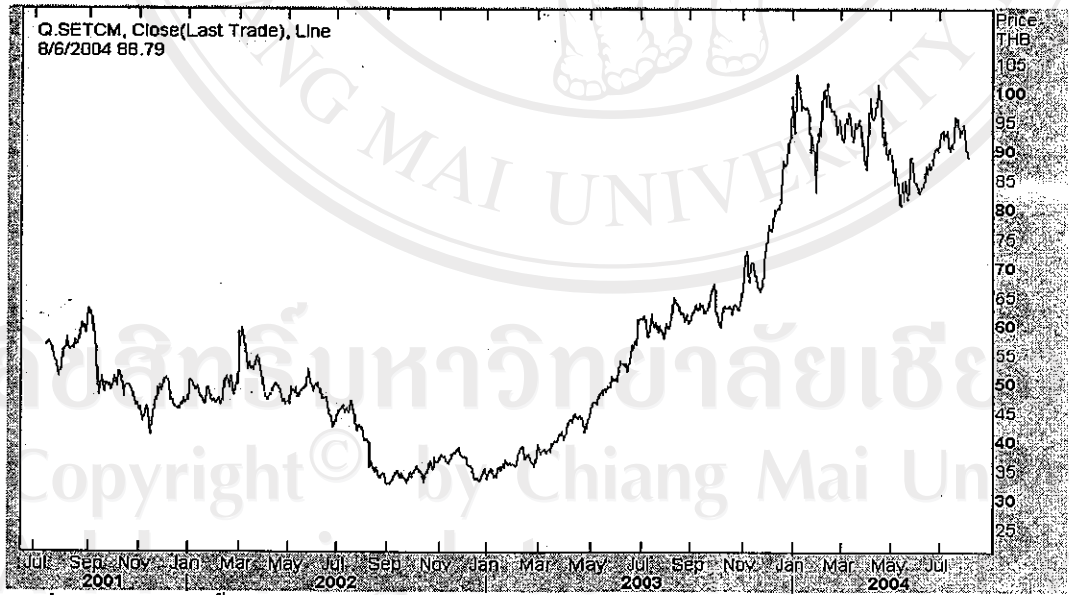
การวิเคราะห์การลงทุนในหลักทรัพย์ที่นิยมใช้มี 2 วิธี คือ

1. การวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) ซึ่งสามารถคาดคะเนถึงมูลค่าที่แท้จริงรวมถึงผลตอบแทนของหุ้นนั้นๆ จากปัจจัยพื้นฐานต่างๆ เช่น ความแข็งแกร่งทางธุรกิจของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ ภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่มีผลต่อธุรกิจนั้นๆ หนี้สินต่อทุน อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และระยะเวลาในการถือหุ้น เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หลักทรัพย์ใดๆ โดยอาศัยข้อมูลจากการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหุ้นในช่วงระยะที่ผ่านมา โดยใช้การคาดคะเนแนวโน้มของหลักทรัพย์ในอนาคต การวิเคราะห์ในลักษณะนี้ มีรายละเอียดและวิธีการที่ซับซ้อน การใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคในการลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อเป็นตัวกำหนดช่วงเวลาในการเลือกลงทุน ทำให้นักลงทุนทราบว่าควรจะซื้อหรือขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาใด

การลงทุนในหลักทรัพย์ใดๆนั้นนักลงทุนทั่วไปมักจะคาดหวังผลตอบแทนจากการลงทุนที่สูง แต่ในขณะเดียวกันก็มีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงให้ได้มากที่สุด ด้วยสาเหตุนี้จึงทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเกิดความผันผวนของราคาหลักทรัพย์ตามช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ซึ่งเกิดจากปัจจัยต่างๆ เช่น ปัจจัยทางด้านการเมือง ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจดังที่กล่าวมาข้างต้น ดังนั้นการลงทุนในหลักทรัพย์ควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจในการลงทุนในการซื้อขายหลักทรัพย์ ซึ่งในทางทฤษฎีของการลงทุนนั้นนักลงทุนต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนจากการลงทุน และความเสี่ยงในการลงทุนเป็นส่วนสำคัญ เพื่อใช้ในการประเมินค่าการลงทุน และการวัดความเสี่ยงที่ถูกต้อง โดยผู้ลงทุนส่วนมากมักจะอ้างอิงจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารพาณิชย์หรืออัตราที่ได้จากการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยง (Risk Free Rate) เช่น พันธบัตรรัฐบาล หรือการฝากเงินกับสถาบันการเงินมาเป็นตัววัดการตัดสินใจลงทุน โดยถ้าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับสูงกว่าอัตราดังกล่าว ก็เป็นเหตุผลที่จะลงทุนในหลักทรัพย์อื่นแม้ว่าจะมีความเสี่ยงที่มากกว่า แต่การตัดสินใจดังกล่าวนั้นก็ยังไม่เพียงพอเพราะยังต้องคำนึงถึงระดับความเสี่ยงในการลงทุนในหลักทรัพย์นั้นๆ ด้วย ตามหลักการที่ว่า ความเสี่ยงสูงอัตราผลตอบแทนย่อมสูง (High risk high return) ตามไปด้วย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2547: ออนไลน์)

ในประเทศไทยนั้น ธุรกิจด้านการสื่อสารมีการขยายตัวและเติบโตในอัตราที่สูงมากภายในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งสามารถสังเกตได้จากดัชนีของหลักทรัพย์ที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในกลุ่มนี้

รูปที่ 1.2 ดัชนีการซื้อขายหลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสารปีพ.ศ. 2544 – พ.ศ. 2547

การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นผลมาจากความต้องการและความจำเป็นที่มากขึ้นในการติดต่อสื่อสารของประชาชนและนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการจะให้ประชาชนทุกคนสามารถที่จะติดต่อและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารแม้ว่าจะอยู่ในพื้นที่ใดๆของประเทศก็ตาม ใคก็ตาม นอกจากนี้ประเทศไทยยังอยู่ในประเทศลำดับต้น ๆ ของภูมิภาคที่มีความทันสมัยทางด้านเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเกิดจากการที่รัฐบาลส่งเสริมเพื่อให้เป็นปัจจัยหนึ่งของสาธารณูปโภคพื้นฐานที่จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติให้เข้ามาลงทุนภายในประเทศ จากที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทำให้เห็นถึงศักยภาพและบทบาทของกลุ่มธุรกิจสื่อสารในการที่จะเป็นกลุ่มธุรกิจที่จะมีการขยายตัวอย่างมากภายในอนาคต จึงเป็นกลุ่มธุรกิจที่นักลงทุนมุ่งให้ความสนใจเป็นอันดับต้นๆอยู่เสมอในการลงทุน สังเกตได้จาก ราคาของหุ้นในกลุ่มสื่อสารจะมีแนวโน้มของการซื้อขายและราคาที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องอันเป็นผลมาจากความแข็งแกร่งของธุรกิจซึ่งมีปัจจัยเกื้อหนุนดังที่กล่าวมา

หลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสาร ในปี 2546 จัดเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายอันดับที่ 6 จากกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลักทรัพย์มีการซื้อขายสูงสุด 20 อันดับ โดยมีจำนวนหุ้นรวมประมาณ 2,481 ล้านหุ้น มีปริมาณการซื้อขายประมาณ 34,204 ล้านบาท คิดเป็นมูลค่าการซื้อขายรวมร้อยละ 0.7 ของกลุ่มอุตสาหกรรม และให้ผลตอบแทนร้อยละ 5.83 ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสารนี้มีปริมาณการซื้อขายและมูลค่าการซื้อขายรวมที่ค่อนข้างมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มหลักทรัพย์อื่น ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 กลุ่มอุตสาหกรรมที่หลักทรัพย์มีการซื้อขายสูงสุด 20 อันดับ

ลำดับที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	ปริมาณและมูลค่าการซื้อขาย		
		จำนวนหุ้น	ล้านบาท	%ของมูลค่าการซื้อขายรวม
1	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	10,262,439,595	126,321.70	21.54
2	เงินทุนและหลักทรัพย์	5,051,415,118	85,257.22	14.54
3	บริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	8,151,218,628	57,918.94	9.88
4	ธนาคาร	4,832,032,683	50,732.80	8.65
5	พลังงาน	2,354,757,217	41,671.52	7.11
6	สื่อสาร	2,481,152,395	34,204.14	5.83

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

ลำดับที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	ปริมาณและมูลค่าการซื้อขาย		
		จำนวนหุ้น	ล้านบาท	%ของมูลค่า การซื้อขายรวม
7	วัสดุก่อสร้างและตกแต่ง	1,715,032,673	32,949.66	5.62
8	บันเทิงและสันทนาการ	2,282,876,058	25,116.68	4.28
9	เคมีภัณฑ์และพลาสติก	419,990,981	12,357.45	2.11
10	เครื่องใช้ไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์	795,516,423	10,342.03	1.76
11	พาณิชย์	506,791,806	9,901.72	1.69
12	ขนส่ง	564,031,236	9,661.95	1.65
13	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	568,284,327	7,548.80	1.29
14	การแพทย์	179,157,814	5,200.49	0.89
15	บรรจุภัณฑ์	500,184,972	4,904.21	0.84
16	อื่นๆ	1,354,754,002	45,583.09	0.78
17	เยื่อกระดาษและกระดาษ	179,088,242	4,254.95	0.73
18	ธุรกิจการเกษตร	588,819,127	4,118.77	0.7
19	ของใช้ในครัวเรือน	339,520,580	3,402.98	0.58
20	คลังสินค้าและไซโล	372,722,868	3,089.83	0.53

ที่มา : บริษัทหลักทรัพย์กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (2546)

อย่างไรก็ตาม ธุรกิจในกลุ่มนี้ยังมีความผันผวนอันเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกซึ่งมาจากนโยบายทางการเมือง เทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยส่วนมากที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ ผลประกอบการจึงจะต้องขึ้นอยู่กับ อัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน เศรษฐกิจภายนอกประเทศ อยู่เสมอ ดังนั้นถ้านักลงทุนสามารถทราบถึงสัญญาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในช่วงเวลาที่เหมาะสมก็จะสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องในการลงทุนในหลักทรัพย์ใดๆ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อนำเอาหลักการวิเคราะห์ทางเทคนิคมาใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคว่าสามารถพยากรณ์จังหวะ ในการส่งสัญญาณการขึ้นลงของราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสาร
- 1.2.2 เพื่อนำผลการทดสอบประสิทธิภาพนี้มาช่วยในการตัดสินใจเลือกเครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิคให้เหมาะสมต่อการลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่มสื่อสาร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 เพื่อให้ทราบว่ากรวิเคราะห์ราคาหลักทรัพย์ในทางเทคนิคประเภทใด มีประสิทธิภาพในการคาดคะเนการเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์กลุ่มสื่อสารได้อย่างถูกต้อง
- 1.3.2 เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนในการเลือกใช้เครื่องมือตัวการวิเคราะห์ทางเทคนิคใดๆ ในการตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสาร

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

กลุ่มข้อมูลที่น่าสนใจมาวิเคราะห์ได้แก่หลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสาร ซึ่งจะประกอบด้วยหลักทรัพย์ทั้งหมด 15 หลักทรัพย์ ได้แก่

1. แอดวานซ์ อินโฟร์ (ADVANC)
2. แอ็ดวานซ์อินฟอร์เมชันเทคโนโลยี (AIT)
3. อินเตอร์เนชันเนลเอนจิเนียริง (IEC)
4. อินเทอร์เน็ตประเทศไทย (INET)
5. จัสมินอินเตอร์เนชันแนล (JAS)
6. เอ็ม เอฟ อี ซี (MFEC)
7. เอ็มลิงก์ เอเชีย คอร์ปอเรชั่น (MLINK)
8. สามารถ คอร์ปอเรชั่น (SAMART)
9. สามารถเทลคอม (SAMTEL)
10. ซินแซทเทลไลท์ (SATTEL)
11. ชิน คอร์ปอเรชั่น (SHIN)
12. สามารถ ไอ-โมบาย (SIM)
13. ทู คอร์ปอเรชั่น (TRUE)
14. ทีทีแอนด์ที (TT&T)

15. ยูไนเต็คคอมมูนิเคชั่น (UCOM)

ซึ่งหลักทรัพย์ในกลุ่มสื่อสารทั้ง 15 หลักทรัพย์นี้จะนำมาศึกษาเพียง 12 หลักทรัพย์ และจะมี 3 หลักทรัพย์ที่ไม่นำมาศึกษา ได้แก่

1. หลักทรัพย์ แอ็ดวานซ์อินฟอร์เมชันเทคโนโลยี (AIT) เนื่องจาก เป็นหลักทรัพย์เข้าใหม่ที่เปิดทำการซื้อขายวันแรกเมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2546
2. หลักทรัพย์ เอ็ม เอฟ อี ซี (MFEC) เนื่องจาก เป็นหลักทรัพย์เข้าใหม่ที่เปิดทำการซื้อขายวันแรกเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2546
3. หลักทรัพย์ สามารด ไอ-โมบาย (SIM) เนื่องจาก เป็นหลักทรัพย์เข้าใหม่ที่เปิดทำการซื้อขายวันแรกเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2546

โดยการทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือการวิเคราะห์ทางเทคนิคในกลุ่มธุรกิจสื่อสารข้างต้น จะนำเอาเฉพาะเครื่องชี้ทางเทคนิค (Technical Indicators) มาวิเคราะห์ซึ่งโดยทั่วไปเครื่องชี้ทางเทคนิค คือ เครื่องมือที่บอกให้ทราบล่วงหน้าว่าจะเกิดอะไรขึ้นก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงทิศทางของราคาหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นจริง โดยเครื่องชี้ทางเทคนิคที่จะนำมาวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ได้แก่

1. เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Moving Average ; MA) โดยแบ่งเป็น
 - 1.1 Simple Moving Average
 - 1.2 Weighted Moving Average
 - 1.3 Exponential Moving Average
2. Commodity Channel Index (CCI)
3. High/Low Oscillator (HLO)
4. สโตแคสติกส์ (Stochastics)
5. วิลเลียมเปอร์เซ็นต์อาร์ (William %R)
6. Moving Average Convergence/Divergence (MACD)
7. เครื่องมือดัชนีกำลังสัมพัทธ์ (Relative Strength Index : RSI)